

Czwartek 28 październik 2004

P6_TA(2004)0047

Sonary lokacyjne marynarki wojennej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie skutków stosowania morskich sonarów aktywnych o wysokim natężeniu sygnału dla środowiska naturalnego

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 6 i art. 174 Traktatu ustanawiającego Wspólnoty Europejskie,
 - uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (1982 r.),
 - uwzględniając Konwencję o różnorodności biologicznej,
 - uwzględniając postanowienia dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory⁽¹⁾,
 - uwzględniając Międzynarodową konwencję o połowach wielorybów z 1946 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2003 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „W kierunku strategii ochrony i zachowania środowiska morskiego”⁽²⁾,
 - uwzględniając oświadczenia Komisji w odpowiedzi na pytania pisemne E-2442/01, E-2797/02 i pytanie ustne O-0096/02,
 - uwzględniając petycję w sprawie sonarów aktywnych o wysokim natężeniu sygnału skierowaną do Komisji Petycji (0611/2003) w czerwcu 2003 r.,
 - uwzględniając Konwencję o Ochronie Wędrownych Gatunków Dzikich Zwierząt,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. zważywszy narastające zaniepokojenie naukowców i opinii publicznej po serii udokumentowanych przypadków masowych śmierci walenii (w Grecji, 1996; na amerykańskich Wyspach Dziewiczych, 1998,1999; na Wyspach Kanaryjskich, 1985, 1986, 1989, 2002; na Bahamach, 2000; na Maderze, 2000; i na północno-zachodnim wybrzeżu Stanów Zjednoczonych, 2003) związanych z zastosowaniem średniozakresowych sonarów morskich o wysokim natężeniu w środowisku przybrzeżnym,
- B. zważywszy, że wyniki coraz liczniejszych badań, w tym wyniki (opublikowane przez 18 naukowców europejskich w piśmie „Nature” z dnia 9 października 2003 r.) potwierdzają, że bardzo głośne dźwięki wytwarzane przez morskie sonary aktywne o wysokiej intensywności sygnału stanowią znaczące zagrożenie dla ssaków morskich, ryb i innych organizmów morskich,
- C. zważywszy możliwy negatywny wpływ tych sonarów na rybołówstwo i już uszczuplone zasoby rybne w oceanach, dowiedzione również w badaniu zleconym przez brytyjską Agencję Badań Obronnych (FRRI 27/94),
- D. zważywszy, że art. 204-206 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza nakładają na państwa obowiązek oceny potencjalnych następstw prowadzonej przez nie działalności dla środowiska morskiego i podawania do wiadomości wyników tej oceny,
- E. zważywszy, że rezolucja nr 1998-6 Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej (IWC) uznała antropogeniczne dźwięki spowodowane przez człowieka za priorytet badawczy swego Komitetu Naukowego, oraz że Komitet Naukowy w sprawozdaniu dla 56 spotkania IWC (lipiec 2004 r.) uznał, że istnieją niezbite dowody na bezpośredni wpływ sonarów wojskowych na wieloryby, w szczególności na wale dziobogłowe. Komitet uznał również za poważnie niepokojące dowody nasilenia dźwięków z innych źródeł, w tym statków i testów sejsmicznych,

⁽¹⁾ Dz. U. L 206 z 22.7.1992, str. 7.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P5_TA (2003)0295.

Czwartek 28 października 2004

- F. zważywszy, że według Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza podwodny hałas stanowi formę zanieczyszczenia środowiska morskiego oraz że art. 194 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza stanowi, iż „Państwa podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapobieżenia, ograniczenia i kontroli zanieczyszczeń środowiska morskiego z jakichkolwiek źródeł”,
- G. zważywszy, że UE zobowiązana jest decyzją nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. wprowadzającą Szósty Wspólnotowy Program Działań w zakresie Środowiska Naturalnego⁽¹⁾ do powstrzymania kurczenia się różnorodności biologicznej na terenie Unii Europejskiej do roku 2010, a w skali globalnej Konwencją o Różnorodności Biologicznej oraz planem jej realizacji przyjętym na Światowym Szczyście Zrównoważonego Rozwoju,
- H. zważywszy, że — jak stanowi Traktat WE — dla skutecznego wypełnienia tych zobowiązań niezbędne jest, ze względu na rodzaj ryzyka, zastosowanie podejścia zapobiegawczego; co znaczy, że w przypadku naukowych wątpliwości należy unikać działań, które mogłyby zaszkodzić różnorodności biologicznej i dzikim zwierzętom,
- I. zważywszy, że w swojej wspomnianej wyżej rezolucji z dnia 19 czerwca 2003 r. Parlament uznał, że brak pełnych danych nie może być wykorzystany jako pretekst do uniknięcia odpowiednich środków ostrożności, szczególnie gdy istnieją wyraźne dowody na znaczne ograniczenie różnorodności biologicznej,
- J. zważywszy, że w tej samej rezolucji Parlament wezwał Komisję do możliwie najszybszego przedłożenia konkretnej strategii dotyczącej środowiska morskiego, opartej na następujących elementach:
- zasadzie zapobiegania, obejmującej ocenę długofalowych efektów podejmowanych polityk i działań, zgodnie z art. 6 Traktatu;
 - koncepcji równowagi, obejmującej ustalenie kryteriów i celów ochrony i działań zachowawczych, jak również zadań do zrealizowania;
 - Strategicznej Ocenie Środowiskowej, w celu włączenia zagadnień środowiskowych i różnorodności biologicznej do wszystkich procesów decyzyjnych;
 - zintegrowanym podejściu do zagrożeń powodowanych wszelką ludzką działalnością mającą wpływ na środowisko morskie oraz starannej ocenie jej wpływu na to środowisko, jak i wzajemnego oddziaływania i zależności między nimi;
 - zintegrowanym podejściu do zagospodarowania obszarów przybrzeżnych i otwartego morza;
 - podejściu regionalnym uwzględniającym regionalne odmienności ekologiczne i zagrożenia, jak i aspekty społeczno-gospodarcze;
 - strategicznym planowaniu przestrzennym w akwenach mórz przybrzeżnych pokrywających cały szelf kontynentalny UE, które prowadziłyby do planowego podejścia w sektorowych systemach decyzyjnych;
- K. zważywszy, że Konwencja o Ochronie Wędrownych Gatunków Dzikich Zwierząt zauważyła odnośnie szeregu gatunków waleni, iż masowe wyrzucenia na brzeg po doświadczeniach z sonarami wojskowymi dają powody do obaw i powinny być nadal badane,
1. wzywa Unię Europejską i jej Państwa Członkowskie do przyjęcia moratorium dotyczącego rozwijania aktywnych sonarów morskich o wysokim natężeniu, do momentu zakończenia globalnej oceny ich skumulowanego wpływu środowiskowego na ssaki morskie, ryby i inne organizmy morskie;
 2. wzywa Państwa Członkowskie do aktywnego dążenia w ramach NATO i innych organizacji międzynarodowych do przyjęcia moratoriów i ograniczeń dotyczących używania sonarów aktywnych o wysokim natężeniu sygnału w operacjach morskich oraz do rozwijania alternatywnych technologii;
 3. wzywa Państwa Członkowskie do natychmiastowego ograniczenia używania sonarów aktywnych o wysokim natężeniu sygnału na wodach podlegających ich jurysdykcji;

(¹) Dz. U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

Czwartek 28 października 2004

4. wzywa Państwa Członkowskie do przejrzystego monitorowania i badania masowych przypadków wyrzucania na brzeg i śmierci ssaków morskich na wodach UE, które łączą się w sposób widoczny z użyciem intensywnego dźwięku powodowanego przez człowieka i przekazywania takich informacji Komisji;
5. wzywa Komisję do przeprowadzenia badań nad możliwym wpływem na środowisko morskie rozmieszczenia aktywnych sonarów morskich o wysokim natężeniu i dokonanie, na podstawie informacji pochodzących z Państw Członkowskich, oceny efektów obecnych praktyk na wodach Unii Europejskiej;
6. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do powołania wielonarodowej grupy roboczej w celu opracowania porozumień międzynarodowych regulujących poziom dźwięków na oceanach świata, mając na uwadze regulację i ograniczenie niekorzystnego wpływu sonarów stosowanych przez człowieka na ssaki i ryby morskie;
7. uważa, że przy podejmowaniu wszelkich kroków w kierunku wprowadzenia wspólnych standardów i współpracy w dziedzinie przemysłu zbrojeniowego powinno się unikać technologii, które wydają się wyrządzać niepotrzebną i poważną szkodę środowisku i innym interesom Wspólnoty, takim jak — w tym przypadku — rybołówstwu oraz aktywnie poszukiwać alternatyw dla tych technologii;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P6_TA(2004)0048**Amunicja kasetowa****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie amunicji kasetowej**

Parlament Europejski,

- mając na uwadze rezolucję w sprawie niewybuchów oraz amunicji ze zubożonego uranu z dnia 13 lutego 2003 r.⁽¹⁾, rezolucję w sprawie bomb kasetowych z dnia 13 grudnia 2001 r.⁽²⁾ oraz rezolucję w sprawie min przeciwpiechotnych z dnia 6 września 2001 r.⁽³⁾,
 - mając na uwadze Protokół V do Konwencji ONZ w sprawie niektórych typów broni konwencjonalnej oraz niewybuchów powojennych z dnia 28 listopada 2003 r.,
 - mając na uwadze Konwencję Ottawską w sprawie zakazu użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu z roku 1997,
 - mając na uwadze powstanie w dniu 13 listopada 2003 r. Koalicji przeciwko Amunicji Kasetowej utworzonej przez 115 organizacji pozarządowych z 47 państw,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. zważywszy, że termin „niewybuchy powojenne” odnosi się do niewybuchów (materiał wybuchowy uaktywniony, uzbrojony, odbezpieczony lub w jakikolwiek inny sposób przygotowany do użycia i wykorzystywany w konflikcie zbrojnym, który powinien być wybuchnąć, ale nie wybuchł) oraz do porzuconych materiałów wybuchowych; zważywszy, że miny przeciwpiechotne są głównie minami eksplodującymi w obecności, bliskości lub też przy kontakcie z osobami i zakazane zostały przez Konwencję Ottawską,
- B. ponownie zwracając uwagę na konieczność wzmocnienia międzynarodowego prawa humanitarnego w zakresie odnoszącym się do amunicji kasetowej, a także wskazując na nowe protokoły ograniczające stosowanie amunicji kasetowej i min przeciwpancernych, jakie winny zostać wypracowane przez Grupę Ekspertów Rządowych (GGE) w ramach Konwencji w sprawie niektórych typów broni konwencjonalnej,
- C. zważywszy, że termin „amunicja kasetowa” odnosi się do zarówno do systemów uzbrojenia zrzucanych z powietrza, jak też wystrzeliwanych z ziemi,

⁽¹⁾ Dz. U. C 43 E z 19.2.2004, str. 361.

⁽²⁾ Dz. U. C 177 E z 25.7.2002, str. 309.

⁽³⁾ Dz. U. C 72 E z 21.3.2002, str. 352.